

uit gloriolus et promissa non cōpleuit.
Patientia leniet princeps: et lingua
mollis confringet duriciā. Mel inue-
nit: comede quod sufficit tibi: ne forte
satiat? euomas illud. Subtrahat pedē
tuū de domo proximi tui: nequādo
satiat? oderit te. Faciliū et gladius et
sagitta acuta: homo qui loquitur cōtra
proximū suū falsū testimoniū. Dens
putrid? et pes lassus: qui sperat super
infideli in die angustie: et amittit pel-
lū in die frigoris. Acerū in nido: qui
cātat carmina cordi pessimo. Sicut
tinea uestimento et uermis ligno: ita
reusicia uiri nocet cordi. Si elurietur
inimic? tu? ubi illū: si sitit da ei aquā
bibere. Prunas enī cōgregabis super
caput eius: et dñs reddet tibi. Huius
aquilo dissipat plumas: et facies ri-
dis linguā detrahent. Melior ē sedere
in angulo domatū: qm cū muliere li-
giosa: et in domo cōmuni. Aqua fi-
gida aīe sciendi: et nūcius bonis de
terra longinqua. Fons turbat? pede
et uenia corrupta: iust? cadens coram
impio. Sicut qui mel comedit mltū
nō est ei bonū: sic qui secutator est ma-
iestatis opprimit a glā. Sicut uerba
patis et absq; muros: abitu: ita uir q
nō potest i loquēdo cohibere spiritū suū.
Quomodo nix i estate **xxv**
et pluuie in melle: sic indecens ē
stulto glā. Sicut auis ad alta transl-
uolās: et passer quolibet uadens: sic
maledictū frustra prolātū i quēpiā su-
perueniet. Flagellū equo et chamus
asino: et uirga in dorso imprudentū.
Ne rideas stulto iuxta stulticiā suā:
ne efficiaris ei similis. Respōde stulto
iuxta stulticiā suā: ne sibi sapiens esse
uideat. Claudus pedibz i iniquitatē
bibens: qui mittit uerba per nuntiū

stultū. Quomodo pulcras frustra habet
claudus tibias: sic indecens est in ore
stultorū parabola. Sicut q mittit lapi-
dē i aceruū mercurij: ita q tribuit insi-
pienti honorem. Quomodo si spina na-
scatur in manu tenuitū: sic parabola
in ore stultorum. Iudiciū determinat
causas: et qui imponit stulto silentiū
iras mitigat. Sicut canis qui reuertit
tur ad uomitū suū: sic imprudēs qui
iterat stulticiā suā. Vidisti hominem
sapientē sibi uideri: magis illo spem
habebit insipiens. Dicit piger leo est
in uia: et letia in itinētibz. Sicut osti-
um uertit in cardine suo: ita piger in
lectulo suo. Abscondit piger manus
sub ascella sua: et laborat si ad os su-
um eas cōuertere. Sapiētior sibi stul-
tus uidet: septē uicis loquētibz senten-
tias. Sicut qui apprehendit auribz ca-
nem: sic qui trāsit et impatiens com-
miserit rixē alteri. Sicut noxiū ē qui
mittit sagittas et lanceas in morem:
ita uir qui fraudulenter nocet amico
suo: et cū fuerit deprehensus dicit iudēs
feci. Cū defecerit ligna etinguit ignis:
et susurrone subtrahit iurgia cōquies-
cunt. Sicut carbonēs ad prunas et
ligna ad ignem: sic homo iracundus
suscitat rixas. Verba susurronis qst
simplicia: et ipa perueniūt ad intima
cordis. Quomodo si argēto sordido or-
nare uelis uas fidele: sic labia tument-
cia cū pessimo corde sordata. Labijs
suis intelligit inimic? cū in corde ma-
dauerit dolos. Quāto submisit uo-
cem suā ne credideris ei: quoniam septē
nequicie sūt in corde illi. Qui operit
odiu fraudulenter: reuelabit maliciā
eius i cōsilio. Qui fodit foueā incidit
in eā: et q uoluit lapidē reueret ad eū.
Lingua fallax nō amat ueritatem et

os lubricū operat ruinas. **xxvi**
Ne gloriaris in crastino: ignorās
quid superueniatur pariat dies.
Laudet te alien? et nō os tuū: errane?
et nō labia tua. Graue est lasus et one-
rosa arena: sed ira stulti utroq; graui-
or. Ira nō habet misericordiam: nec eum-
pens furor: et impetū cōcitati spiritus
ferre quis poterit? Melior ē manifesta
correctio: q amor abscondit? Meliora
sunt uulnera diligētiū: q fraudulen-
ta oscula odientis. Anima saturata
calcabit fauū: et aīa eluriet eā a ma-
rum p dulci sumet. Sicut auis trans-
migras de nido suo: sic uir qui dere-
linquit locū suū. Unguētū et uarijs
odoribz delectat cor: et bonis amicū
cōsilijs anima dulcoratur. Amicū
tuū et amicū pñs tui ne dimiseris: et
domū fratris tui ne ingreditaris i die
afflictionis tue. Melior ē uicini? iuxta:
q frater procul. Sunde sapiētē fili mi
et lectica cor meū: ut possis reprobrāri
iudex sermonē. Stult? uidens malū
abscondit? est: paruuli transseūtes su-
stinuēt dispēdia. Tolle uestimentū
ei? qui spondit pro extraneo: et pro
alienis aufer ei pignus. Qui bādit
proximo suo uoce grādi denode con-
surgens: maledictū similis erit. Vesta
phylantia in die frigoris et litigiosa
mulier cōparant. Qui retinet eam qst
qui uenū teneat: et oleū de grege sue eua-
uat. Fecit fero regauit: et homo ex-
auit facie amici sui. Qui seruat frē
comedit fructū ei? et qui iustos est dñi
sui glorificabit. Quomodo in aquis re-
splendēt uul? prospicientiū: sic corda
hominū manifesta sunt prudentibz.
Inferius et pōditio nunq; repletur:
similiter et oculi hominū insatiabile.
Quomodo probat i cōsatorio argentiū

et in fornace aurū: sic pbatur homo
ore laudantis. Cor iniqui inquit
mala: cor autē rectū inquit scienciā.
Si cōsideris stultū i pila quali tripla-
nas sciencie desup pilo: nō auferetur
ab eo stulticia ei. Diligenter agnosce
uultū pecoris tui: tuosq; greges consi-
dera. Non enī habebis iugiter potesta-
tem: sed corona tribuet tibi in genera-
tione et generationē. Apra sūt prata
et apparuerūt herbe uirtutes: et collata
sunt fena de montibz. Agni ad uesti-
mentū tuum: et hedi ad agri precium.
Sufficiat tibi lac caprarum in cibos
tuos et in necessaria domus tue: et
ad uidum ancillis tuis. **xxvii**
Fugit impius nemine psequēte:
iust? autem quasi leo confidens
absq; terrore erit. Propter peccata terre
multi principes ei: et ppter hominis
sapientiā et huius scienciā q dicunt. Vira
ducis lōgior erit. Vir paup calumni-
ans paupes: similis ē imbro uehemen-
ti i quo parat fames. Qui delinquit
legē laudant impiū: qui custodiunt
suscipiunt contra eū. Viri mali non
cogitant iudiciū: qui autē inquirunt
dñm animaduertūt omnia. Melior
est paup abulās in simplicitate sua:
q diues prauis itineribz. Qui custo-
dit legē fili? sapiens est: qui autē com-
ellatores pascat cōfundit patē suū.
Qui coarctat diuitias uisuris et feno-
re liberali: in pauperes cōgregat eas.
Qui declinat aures suas ne audiat
legem: oratio ei? erit execrabilis. Qui
decipit iustos in uia mala in interitu
suo corrumpit: et simplices possidebunt
bona ei. Sapiēs sibi uidet uir diues:
paup autē prudens scrutabitur eum.
In reuelatione iustorū multa gloria
est: regnātibz impijs ruine hominū.